

ಯಾರ್ತೀ ಅವಳು...?

ಅಂತೂ ನನ್ನವಳ ಹಟಕಿಂದಾದರೂ ಕಾವ್ಯ ಒಲಿಯಿತು, ಕವಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯ ದೋರೆಯಿತು ಎಂದು ಸಂತಸಪಟ್ಟೇ. 'ನೀನು ಕವಿತೆ ಬರೆಯಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ' ಎಂದವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಗೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ಎಂದು ಏನೆಲ್ಲ ಖುಷಿಯಿಂದ ಓಡೋಡಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಂದೆ. ಆಮೇಲೆ ಆಗಿದ್ದೇ ಬೇರೆ...

‘ಆಲ್ಲಿ, ಇಷ್ಟತ್ವ ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡತಾ ಇಂದ್ರಿನಿ, ಹತ್ತು ಹನ್ನರದು ಪ್ರಸ್ತರ ಬರದೀರಿ, ಒಂದಾದರೂ ಕವಿತೆ ಬರಿದೇನ್ನಿ... ಸಾಹಿತಿಗಂತ ಕವಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡುವ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಆಸ್ಥಾದಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಜೆ. ನನ್ನ ಕಂಠದಿಂದ ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೇ...' ಎಂದು ಈಕೆ ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದಳು.

ನಾನು, 'ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಎಕ್ಕೆಯವರಿಗೂ ಕವಿತೆ ಬರಿಯುವ ಹಂಬಲವಾಗಿ, ಬರಿದು ಅದನ್ನ ಬೇಂದ್ರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರಂತೆ. ಆಗ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ನಿನಗೆ ಕವಿತೆ ಒಲಿತಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬರಿದು ಅಪಕ್ಷತೆ ಹೊಂದಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಗಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿತನ ಅದ, ಅದರಲ್ಲಿಯ ಮುಂದುವರಿ ಅಂದ್ರು' ಎಂದೆ.

‘ಅದಕ್ಕೂ ನಿಮಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧಾರಿ...?’

‘ನನ್ನದು ಸೇವ್ಯ ಕೇಸು... ನೋಡೆ, ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಒಲಿತಿಲ್ಲ, ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ

ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಕುವವರು ಅಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯಿಸುವೇದೆ.

‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ... ಆಗದು... ಆಗದು... ನೀವು ಬರೆಯಲ್ಲಿಬೇಕು’.

‘ಯಾರೆ ಅಪ್ಪು ಭ್ರತ್ಯದ ಹಾಕುತ್ತಿಯೆ?’

‘ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾಡಿರಿತಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಯವರು ಕವಿತೆನೇ ಬರಿದಿಲ್ಲ... ಏನೇನೋ ಬರಿತಾರೆ ಅಂತ. ನೀನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಹುಟ್ಟೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನರಸಿಂಹಸ್ತಾಮಿಯವರ ಹಾಗೆ, ಬೇಂದ್ರೆಯವರಂತೆ, ಬಿ.ವಲ್. ಲಕ್ಷ್ಮಿರಾಯರ ಹಾಗೆ, ಕಾಯ್ಯಿಸೆಯವರ ಹಾಗೆ ಕಾವ್ಯ ಬರಿದು ಫೇಮಸ್ ಆಗತಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನದಾಗ ನಾವು ಇದಿದ್ದು ಶೃಂಗಾರ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಪುಟಾನ ಹೊರಗ ತರೋ ಹಾಂಗ ಮಾಡತಿದ್ದ ಎಂದಲ್ಲ ಅಂದುರ್ಲಿ’ ಎಂದಳು ದುಷ್ಪಿಸುತ್ತಾ.

ಅವರೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಥಿಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದು

■ ಗುಂಡುರಾವ್ ದೇಸಾಯಿ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸೌಹಿತ್ಯ

ಕೇಳಿ ‘ನೋಡೆ... ಅವರು ಏನೋ ತಮಾಣ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆಕೆಡಿಕೆಂಳ್ಳತ್ತಿ. ಕಾವ್ಯ ಅಂದ್ರ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ? ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯವುದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ ಎಷ್ಟೋ ಕವಿತೆ ಬರಿದರೂ ಅದನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಅದು ನನಗೆ ತ್ಯಾಗಿ ನೀಡಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದೆ.

‘ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲ ಅಂದಗಾತು...’

‘ಎಂಥಷ್ಟೇ ನಿನು. ಬರೆಯವುದಕ್ಕೂ ನಿನಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧಾ? ಕಾವ್ಯಾನೆ ಬೇರೆ, ಬದುಕಿ ಬೇರೆ...’

‘ಹಾಂ....! ಏನ್ನೀ ನೀವು ಹೇಳೋದು? ಅದೆಂಗ ಸಾಧ್ಯ ಇರಲ್ಲ. ಏರಡೂ ಒಂದೇ ಅಂತ ನೀವ ಹೇಳಿದ್ದೀ. ಆದರೆ ಈಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಯಿತೋ?’

‘ಅಯ್ಯೋ? ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ತಿರುಮಂತ್ರ ಆಯ್ಯುಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ ಕಣೆ... ಎಂದು ರಮಿಸಲು ಹೋದೆ.